

Sygn. akt II CZ 96/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Okręgowego
w W.

przeciwko W. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 lutego 2015 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 28 sierpnia 2014 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu
Państwa - Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1 800
(jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

W zaskarżonym postanowieniu Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego. W zażaleniu pozwany zarzucając naruszenie art. 45 ust. 1 i art. 78 Konstytucji RP wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Ponadto wniósł na podstawie art. 380 k.p.c. o rozpoznanie przez Sąd Najwyższy rozstrzygnięcia zawartego w postanowieniu Sądu Okręgowego w P. z dnia 6 sierpnia 2014 r. o odmowie zwolnienia pozwanego od opłaty od skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzut naruszenia wskazanych w zażaleniu przepisów Konstytucji jest niezasadny. Przepis art. 394² § 2 k.p.c. w zakresie w jakim wyklucza zaskarżenie postanowienia o odmowie zwolnienia od kosztów sądowych, wydane po raz pierwszy przez sąd II instancji, został uznany za zgodny z Konstytucją (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 31 marca 2009 r., SK 19/08).

Postanowienie o odmowie zwolnienia pozwanego od opłaty od skargi kasacyjnej z dnia 6 sierpnia 2014 r. uznać należy za w pełni zasadne. Zwolnienie od konieczności ponoszenia opłat sądowych jest wyjątkiem. Powinno zostać stosowane wobec osób, które biorąc pod uwagę przeciętny poziom uzyskiwanych dochodów i posiadanego majątku nie mogą ponosić tych opłat bez uszczerbku dla siebie i rodziny. W sytuacji, gdy uzyskiwane dochody oraz posiadany majątek pozwalają na ponoszenie tych opłat, a tak jest w przypadku pozwanego, zwolnienie nie powinno być orzekane. Wniosek taki jest tym bardziej uzasadniony jeżeli zważyć, że pozwany korzystający z drogi wycieczek zagranicznych oraz posiadający samochód dobrej marki, wnosząc o zwolnienie go z opłaty sądowej chce przerzucić ryzyko związane z toczonym procesem na środki budżetowe, czyli procesować się na koszt wszystkich pozostałych obywateli, w ogóle nie biorąc pod uwagę, że jeżeli pewny jest swoich racji zawartych w kasacji, to aby nie uszczuplać swojego stanu posiadania może wziąć kredyt, który spłaci w razie uzyskania korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia.

Mając na względzie, że zarzuty podniesione w zażaleniu okazały się nieuzasadnione Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.